

דברי רה"מ ושר הבטחון לוי אשכול

בסיום שנת "ראשונים"

פתח-תקוה, 4.9.1963

רה"מ מר ל. אשכול:

על הראשונים, על הפארת מעשיהם וזיקונם - על כל

אלה שמחתנו וגאותנו. הם התקבצו, באו ועלו ללא רעש והמולה, ללא ברק פרסומת וצלמניה, מוארים באור יקרות פנימי, נעשו הצעדים המכריעים הראשונים, באותם הימים, אותם הצעדים, אשר אחריהן עתידה הייתה לשגות. ואם גם היו כשלונות וחלו נסיגות, הרי זוהר הראשונות והנחשונות מחפה עליהם.

מעשי הראשונים התרחשו והתחוללו בתנאי בראשית,

בארץ לא זרועה, כאשר יהושי קדחת הבצות ומחלות אהרות מסוגיהם, כאשר סכנת שוד ורצח, פראות ושרירות לב של שלטון זר ועוין, כאשר כל אלה מרחפים היו על פני התהו של הארץ העזובה.

היו אלה ימי מהפכה גדולים בחיי ישראל. הראשונים

יצאתם לחפש נתיב חדש, והם לא בזו לקטנות, ויצאנו אנו אחריהם, כולנו בעקבותיהם לכבוש המעדר והמחרשה, לכיבוש העבודה והאמנה,

לכבוש השפה והבטחון, וגם לכבוש עצמנו על ידיהם, יצאנו כולנו, והם הראשונים בראשנו, יצאנו לחפש צחונות והנה מצאתם את המלוכה.

זכיתם אחם הראשונים, היקרים, ובאו ממשיכים

רבים, וזו זכות גדולה למתחילי דרך ולמפלסי דרך, שבאו ממשיכים רבים המחזיקים הדגל ומבטיחים את הגשמת החזון.

השיבה לציון היתה לרבים כאילו נולדו מחדש,

כאילו זו לידתם השניה, החדשה. בשבילי, העומד לפניכם היום בחפקידי, פתח-תקוה היא הבית בו כאילו נולדתי מחדש, והבית הראשון, המקום הראשון, המושבה הראשונה בו בליחי היום הראשון כאשר נכנסתי כאן לעבודה, פה ביום הראשון בדורכי אל אדמת ישראל. כאן לא רחוק - ועכשיו כאשר הכל מואר באורות הללו קשה להבדיל, אבל אני חש, שכאן לא רחוק מאחננו

IN SENATE

1911

REPORT

OF THE

COMMISSIONERS OF THE GENERAL LAND OFFICE

IN RESPONSE TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE

ON FEBRUARY 2, 1897

AND

הפרשנים המפורסמים, של שבתי גינזבורג, הפתח-תקואים יודעים זאת, ושל יעקב קרול, פרדמן הפרדסנים ופרדס הפרדסים שלו כאן בסביבה זו. בהם, כמו גם על שפת הירקון, נחל הקדומים - בהם עדנו ונאבקנו למען הבטיח החזון ולמען הגשם חלום שיבא ציון וקוממויות ישראל.

פתח-תקוה אם המושבות, אבל לא רק אם המושבות היא,

פתח-תקוה היא האם, היא התחלות, היא אם של הרבה בני חי. כאן נזרעו גרעינים ראשונים, כאן נשתלו שהילים ראשונים. על כן, אתם הראשונים ואנו אתכם, אחריכם, וזו גדולתכם, כאן חלמנו הלומות, לחמנו מלחמות רעיוניות ואידאיות. כאן נאבקנו עם עצמנו על צפור נפשה של התהיה.

חן מסה ומריבה לעתים, של לוחמים ויוצרים, של פשיטת

ממשיכים וגם משנים, נשאנו הזרעים שנזרעו כאן על אדמת פתח-תקוה, נשאנו הגרענים לכל קצות הארץ, לעתים גם זרעים מבוררים, משופרים, מופלאים, וגם זאת היא שכותכם הגדולה, שבחיק האדמה הזאת, בחיק מאמציכם ומפעלכם שופרו גרעינים, שופרו זרעים ונפוצו בכל רחבי הארץ. נשאנו אוהם מכאן, מכאן פרצנו קדמה וימה, נגבה וצפונה.

הוא אשר אמרתי: על הראשונים באותנו. ואנו

אמונה ובטחון, כי נוסף ונוסף עליהם כהנה וכהנה.

החברו נא הערב החורשים בניר הראשון והזורעים

זריעה ראשונה בדמעה. ברינה הקציר. יש שכר לפעלכם.